

tillgifna helsning finnes i det föregående; och Du vet nog, Goda Natalia, att jag icke upphört vara

Din
trofaste Vän och varma beundrare
J. V. S:n

102 J. V. SNELLMAN – K. G. T. REIN 19.VIII 1860
HUB, Coll. 188

10

H:r Magister Thiodolf Rein.

Det var rätt ledsamt, att jag var borta -- den enda gången på hela sommarn -- då Magistern besökte Niemenkylä. Skulle Magistern icke vara en så bortskämd kammarherre, som blott slumpvis kommer i rörelse, så vore en sådan otur lätt botad. Från kyrkan har man öfver Irjala blott en half mils promenad till sjöstranden midtemot Niemenkylä och får der alltid roddare för öfverfarten.

Jag får tacka för notisen om Svedenborgska litteraturen. Ett par prof på hans skrala drömmar och platta uttydningar hade varit önskliga.

20

Härjemte tager jag mig friheten sända ett band af Hettner. Ville H:r Magistern besvära sig med en öfversättning för Litterabladet, så kunde kapitlet om »Frimureriet» egna sig dertill -- endast att dialogerna vid reception af gesäller och mästare böra något förkortas. I hvarje fall förtjenar boken läsas. Åtminstone har jag läsit den med nöje -- kanske äfven derföre, att jag i den funnit ||N. B. i andra Delen -- som framdeles skall stå till tjenst|| en på mera specialstudium stödd bekräftelse af min egen uppfattning (i Sedelärans historie).

Det vore mig synnerligen kärt, att för framtiden få mottaga några originalartiklar till Litteratur-Bladet af H:r Magisterns hand. Något ämne kan och bör jag ej föreslå. Det faller af sig sjelft, om man fattas af önskan att i det ena eller andra inverka på allmänna opinionen. Den naturliga gången är, att man förhåller sig kritiserande till någon rådande opinion, hvars falskhet man vill bringa i dagen. Positiva läror följa sedan såsom en nödvändig slutpunkt. Också är det icke värdt, att skrifa för en större allmänhet, om man icke känner med sig hågen att i stället för det närvarande sätta ett annat. Då kommer också sjelfmant den liflighet och Schwung i framställningen, som hvar och en önskar finna i en ung författares produkter.

30

Det är visst väl, att icke skrifa förtidigt, d. v. s. utan nödig fond af vetande. Men det är lika illa, att länge insamla, utan att reproducera; ty man löper då fara, att dervid stanna. Menniskan blir aldrig fullfärdig; och äfven till relativ färdighet kommer man aldrig genom endast läsning.

40

Med vänskap.
J. V. S:n

Niemenkylä d. 19 Aug. 1860.

50